

DIVERSOS AUTORS.
El catalanisme conservador.
Quaderns del Cercle. Cercle d'Estudis
Històrics i Socials. Girona, 1996. 292 p.

Catalanistes i conservadors

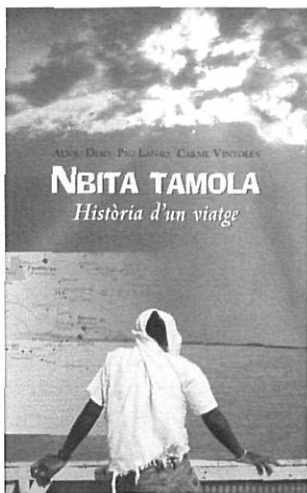
EL CERCLE D'ESTUDIS Històrics i Socials de Girona ha dedicat el seu dotzè «Quadern» a analitzar el catalanisme conservador des de l'òptica d'alguns dels més reputats especialistes en política catalana contemporània: Borja de Riquer, Pere Anguera, Antonio Francisco Canales, Josep Clara, Àngel Jiménez, Martí Marín, Conxita Mir, Joan Puigbert, Pep Vila i Francesc Vilanova.

Les seves col·laboracions han assegurat, a més de la qualitat del producte resultant, tant la cobertura d'una temàtica ampla i diferenciada com la riquesa de matisos que aporten les diferents interpretacions d'un mateix fenomen o la varietat d'enfocaments metodològics derivada de la pròpia trajectòria dels autors. Sense que aquesta classificació pretengui

atorgar una sola etiqueta als treballs que conté, en el llibre hom pot trobar esbossos biogràfics, com el dedicat a «Narcís de Carreras i la participació de catalans en el govern franquista» o el centrat en «Els regionalistes davant la II República: El cas particular de Ramon d'Abadal»; aproximacions a la història i la teoria política i institucional, exemplificades en les «Polèmiques sobre la llengua, els símbols i la política catalana a la Girona de la Restauració», en la punyent qüestió de si «Existí un catalanisme franquista?», en les relacions entre «Catalanisme i integrisme» o en el paradoxal pròleg de Borja de Riquer, «Modernitat i pluralitat, dos elements bàsics per entendre el catalanisme»; tractaments locals que clarifiquen fets i teories

d'abast general, com és el cas dels estudis sobre «Els inicis del catalanisme guixolenc. El Centre Català (1901-1904)», «El catalanisme conservador a Lleida: balanç d'un trajecte» o, fins i tot, sobre «El primer catalanisme polític a Girona. El Centre Catalanista (1894-1899)», o comparacions a gran escala entre dos marcs geogràfics d'evolució nacionalista alhora similar i diversa com Catalunya i el País Basc.

Montserrat Jiménez Sureda

DIAO, Aliou; LANAO, Pau;
VINYOLES, Carme.
Nbita tamola. Història d'un viatge.
GRAMC. Girona, 1996. 144 pàgines.
Fotografies de P. Llanos i C. Vinyoles.

Un gambià a Catalunya

PAU LANAO I CARME VINYOLES, periodistes gironins, van publicar a *Presència* durant dinou setmanes, entre octubre del 93 i març del 94, una sèrie anomenada «Raça humana», on repassaven les vicissituds quotidianes dels diferents immigrants que viuen a casa nostra.

Des de llavors, la qüestió de la immigració ha passat a formar part dels seus interessos personals i professionals.

Aliou Diaó, senegalès d'ètnia fulbe, immigrant de fa uns quants anys a Catalunya i resident a Salt, és en aquests moments director tècnic dels GRAMC (Grups de Recerca i Actuació sobre Mínories Culturals i treballadors estrangers) i un activista contra el racisme i a favor de la interculturalitat.

Nbita tamola forma part de la idea dels GRAMC de posar a l'abast dels ciutadans de Catalunya eines de reflexió sobre el fet migratori i les societats multiculturals.

És un llibre senzill, excel·lentment editat, que consta de dues parts ben diferenciades (fins i tot pel color del paper), tot i que profundament imbricades, i profusament il·lustrades.

La primera és una mena de relat, entre novel·lesc i periodístic, que explica les peripècies del gambià d'ètnia mandinga Keba Dampaha a través del seu viatge d'Àfrica a Catalunya.

Es tracta de posar al descobert la vessant humana i política de la immigració, una realitat tan rica com desconeguda per la majoria dels catalans.

En la segona part, Aliou Diaó reflexiona sobre la colonització econòmica i mental generada a Àfrica per «l'home blanc» i la crisi d'identitat consegüent. I també sobre una altra crisi d'identitat: la que viuen els fills dels africans nascuts a casa nostra.

El llibre que presentem afronta la qüestió de les migracions des d'una perspectiva volgutament positiva i desdramatitzadora, i acaba d'una forma tan realista com esperançada: «Els nens són els autèntics protagonistes de la societat intercultural que ja s'està creant», afirma Aliou Diaó.

No us el perdeu: tots els catalans «autòctons» hi aprendrem alguna cosa de la Catalunya actual.

Xavier Besalú